

Криворотенко А.Ю.

**РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА-
ХОРЕОГРАФА В ПРОЦЕСІ РОБОТИ З ДИТЯЧИМ
ХОРЕОГРАФІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ**

Творчість відіграє дуже важливу роль у житті кожної окремої людини та в цілому у житті суспільства. Ця здатність до створення чогось нового, раніше невідомого спонукає до постійного пошуку у навчанні, роботі, житті. Усе це виражається у повсякденних діях, у звичних речах, особливо у сучасному світі, коли час вимагає людей, котрі будуть робити все для ефективного розвитку суспільства, шукати нові шляхи для вирішення будь-яких проблем.

Поняття творчості, як відомо, тісно пов'язане із мистецтвом, зокрема з педагогічною діяльністю учителя мистецьких дисциплін. Це питання досліджувалося вченими у різних сферах. Проблему творчості розглядають багато вчених, зокрема В. Волкова, О. Васильєва, О. Губенко, С. Сисоєва та ін.

Поряд з поняттям «творчість» розглядають поняття «творча індивідуальність». Проблема індивідуальності глибоко досліджувалася зарубіжними та вітчизняними науковцями у сфері філософії, психології, педагогіки. Зокрема над нею працювали Б. Ананьєв, В. Мерлін, Г. Олпорт, Я. Пономарьов, В. Штерн, К. Юнг та ін.

З огляду на дослідження вчених, творчою індивідуальністю педагога-хореографа можна назвати сукупність її рис, задатків, здібностей, умінь і навичок, за допомогою яких вона створює щось нове, досі невідоме, оригінально підходить до розв'язання будь-яких завдань.

Як стверджує В. Волкова, саме поняття творчості у вищому розумінні передбачає поняття індивідуальності. Творчість є механізмом ефективного розвитку педагога, джерелом його руху до удосконаленості. Без усвідомлення розуміння власної індивідуальності різнобічна

самоосвіта може призвести втрати свого «Я». Тому визначення індивідуальності і її формування стає важливою частиною цілісного процесу вдосконалення педагога [1].

На нашу думку, творча індивідуальність майбутнього вчителя розвивається ще у вищому педагогічному навчальному закладі мистецького профілю та безпосередньо у процесі хореографічної діяльності. Адже педагогічна діяльність учителя мистецьких дисциплін неможлива без творчості у процесі керівництва хореографічним колективом. Тільки через творчість, досягнувши високого рівня педагогічної майстерності, можна якнайкраще вплинути на юну особистість.

На думку В. Караваєвої, сучасний педагог, який прагне до майстерності, має бути творчою особистістю, творчим вчителем, а його творчість є необхідною умовою руху до педагогічної майстерності. Високого рівня майстерності вчитель досягає не лише за наявності певного рівня педагогічної творчості, але й за рахунок сформованості та розвитку професійно значущих особистісних якостей таких як сумлінність, завзятість, працелюбність, подолання труднощів, перетворення вміння на навички, тобто при накопиченні власного як життєвого так і педагогічного досвіду [2]. Ці всі якості й утворюють творчу індивідуальність.

У сучасному світі мистецтво, зокрема хореографічне, займає особливе місце у системі позашкільної освіти. Воно має надзвичайний вплив на естетичний розвиток, на виявлення творчих здібностей і реалізацію можливостей. Як зазначає В. Левенець, хореографічне виховання дозволяє здійснювати цілеспрямоване формування в дитини естетичного ставлення до дійсності та здатність художнього бачення світу, розвивати її художньо-мистецькі здібності, залучати до світу мистецтва [3].

Успішне хореографічне виховання дітей, в першу чергу, залежить від учителя. Керівником дитячого хореографічного колективу має бути сильна, впевнена в собі, широко обізнана людина з яскраво вираженою творчою індивідуальністю, адже на ній лежить відповідальність за формування особистості юного танцівника.

Отже, розвиток творчої індивідуальності педагога-хореографа відбувається безпосередньо під час роботи з дітьми. Адже в процесі керівництва дитячим хореографічним колективом виробляються вміння і навички вирішення складних творчих завдань, пошуку нових шляхів і методів розв'язання різноманітних складних ситуацій, формуються незалежні творчі погляди педагога-хореографа, тобто розвивається яскрава творча індивідуальність. Усе це сприяє ефективній педагогічній діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волкова В. Самоосвітня діяльність як складова професійної культури педагога / В. Волкова // Вісник Львівського університету. Серія педагогічна. – 2009. – Т. 25. – С. 235 – 241. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
http://prima.lnu.edu.ua/Pedagogika/periodic/visnyk/25_1/32_volkova.pdf
2. Караваєва В. Підготовка вчителя до педагогічної творчості як шлях до професійно-особистісного розвитку / В. Караваєва // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: педагогіка, психологія і соціологія. Випуск 4 (146). – Донецьк, ДонНТУ, 2009. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://ea.donntu.edu.ua/handle/123456789/16582>
3. Левенець В. Еволюція змісту хореографічного виховання в системі позашкільної освіти / В. Левенець // Теоретико-методологічні основи розвитку мистецької педагогіки. – С. 68. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
http://library.sspu.sumy.ua/biblioteka/naukovi_vydannya_universytetu/aktualni_pytannya_mysteckoyi_osvity_ta_vyhovannya/2.PDF#page=68